

פרטי כל מס.ג/53

מישיבת ועדת הכנסת שהתקיימה ביום
שלישי, י"ג בתמוז תשי"א (17.7.51)
בשעה 19.00

נ ו כ ח ו : י . ש פ ר י נ ז ק - י ו ר הכנסת.

חברי הועדה:

י . הררי - היו"ר
פ . אילנית
ס . ארגוב
י . בר-יהודה
ה . ברגר
ד . בר-רב-האי
א . גולדראש (במקום א. י. גרינברג)
ת . שובי
צ . יהודה
ש . כץ
י . כסה
א . מזור
ע . מיטון
ס . נורוק
י . קליבנוב
א . ציזלינג
ב . רפפור (במקום פ. יערי)

סוזמנים:

ח . למדן - יו"ר ועדת החקירה
הפרלמנטרית
ח . ליאור - מזכיר יו"ר הכנסת
א . צידון - סגן מזכיר הכנסת

סדר - ה י ו ם : כנוס פליאת הכנסת לשם קבלת דו"ח ועדת
החקירה הפרלמנטרית.

הי"ד י. הררי:

זכור לכם, שבשעה שדובר על הפסקות ישיבות הכנסת, נפטר שכאשר ועדת החקירה תסיים את עבודתה היא תפנה לנשיאות בבקשה לכנס את מליאת הכנסת, ובאם היא לא תעשה זאת - תתכנס ועדת הכנסת. חברת הכנסת ח. למדן, יו"ר ועדת החקירה פנתה לנשיאות, ומכיון שלא נענתה פנתה אלי, ואני כינסתי את ועדת הכנסת.

ח. למדן:

פנינו ליו"ר הכנסת עוד בשבוע שעבר, ואמרנו לו שהדו"ח של הועדה לא יהיה מוכן ליום ג' זה, בגלל עדויות שנגררו. יו"ר הכנסת אמר שיתן לי תשובה ביום ואשון, ותשובתו הסופית היתה שאמאף אמאף שלא צריך היה לקרוא את ישיבת הכנסת גם השבוע, אך מכיון שהממשלה דרשה זאת - כינסה הנשיאות את הכנסת.

יכולנו לקצר את הדרך ועל-פי החלטת הכנסת, לפנות לעשרים חברי כנסת ועל-ידי חתימותיהם לכנס את הכנסת. אך אנו חשבנו שזהו ענין של הכנסת כולה ולא רצינו לנקוט בדרך זו. משום כך פנינו ליו"ר הכנסת ובקשנו ממנו לכנס את ישיבת הכנסת.

אני מבקשת בכל לשון של בקשה לכנס את הכנסת בשבוע הבא. עלי לומר שאין זה טוב שחקירה של ענין, שהתנהלה בישיבות פתוחות - לא טוב שהענין יהיה תלוי הרבה זמן בלי מסקנות סופיות.

האם הממשלה אינה מבקשת לקיים ישיבה?

י. בר-יהודה:

לא.

ח. למדן:

אני מבין שבקשתך היא, שהיות והחלטנו שאפשר לכנס את הכנסת באחד טארבעה אופנים - שועדת

הי"ד י. הררי:

הכנסת תכנס את המליאה.

כרצוני לשאול שאלה פרוצדורלית: למי בדרך כלל מוסרת ועדת חקירה פרלמנטרית את מסקנותיה? באנגליה, בדרך כלל "רויאל קומישן" בפרלמנט בבריטי, מוסרת את מסקנותיה לממשלה, ועל יסוד דו"ח הועדה, מוסרת הממשלה הודעה לפרלמנט, או שהיא מקבלת את המסקנות או שהיא שוללת אותן - ועל יסוד הודעה זו אפשר לקיים דיון בכנסת.

א. סנדר:

לפני הפסקת ישיבות הכנסת נמסר לנו שועדת החקירה עומדת לסיים את עבודתה, ויושב-ראש הועדה הודיע לנו שבאם הנשיאות לא תכנס את הכנסת, תתכנס ועדת הכנסת. לדעתי אין לדחות ענין זה ויש לקבוע ישיבת כנסת ביום ב' הבא.

י. בר-יהודה:

אם אינני שועה יש לנו כבר תקדים של ועדת חקירה פרלמנטרית. - זו היתה הועדה שמונתה לשם חקירת ענין היריות על-ידי השוטר בנצרת. זו אפילו לא היתה ועדה שנבחרה על-ידי מליאת הכנסת, אלא לפי החלטת המליאה הועבר הענין לוועדת הפנים וועדת הפנים בחרה בוועדה זו. מסקנות ועדה זו הובאו אחר-כך לכנסת. (ס. ארנוב:) אתה חייב לענות לי על ענין ה"רויאל קומישן". אני עונה על כפפת קומישן ואני אומר שהיתה כנסת "קומישן" ואז נהגנו כן ואיש לא ערער על זה. לכך, אם מדברים על תקדים - בדבר על תקדים בחיינו אנו. לו הייתם אומרים שכל מה שנהוג בפרלמנט הבריטי מחייב גם אותנו - יכולתי עוד להבין אתכם. אך אתם אומרים זאת, רק בשעה שנוח לכם, ובסקרים רבים אתם אומרים שאין זה מחייב אתכם.

י. בר-יהודה:

אצלנו אין שום דברים דוסיים, והדבר היחידי הדומה - היה אחרת. אם הטילו על הועדה להביא את מסקנותיה לכנסת היא צריכה לעשות זאת. אני מציע לקיים ישיבה ביום ב' או ביום ג' הבא.

ש. כזן:

לא מזיק לפעמים אם לומדים מהפרלמנט הבריטי. אבל חבר הכנסת ארנוב ערבב את הפרשיות. אילו היתה הממשלה רוצה שהדין וחשבון יימסר לה - היא היתה יכולה להודיע לכנסת שהיא סינתה ועדה והועדה היתה מוסרת לה את מסקנותיה. גם לפי ההגיון וגם לפי הפציאות שיצרה את הועדה הזאת, אין לדעתי כל ברירה, אלא להביא את הדבר לכנסת. אם יש מתנגדים לכך, הם יכולים באותה ישיבה של הכנסת, להציע להסיר את הענין מסדר-היום.

אני שמח שועדת החקירה הביאה את הענין הנה, מפני שלא יאה שועדה שהכנסת סינתה אותה, גם לפי בקשת הממשלה, תצטרך לפנות לעשרים חברים מקריים, שהם זכנסו ישיבה. אם הרוב בועדה זו לא יחליט לקרוא לישיבת הכנסת - לא תהיה ברירה אחרת, אלא לפנות לעשרים חברים.

אנש תומך בהצעה לקיים ישיבה ביום שני או שלישי.

ת. טובין:

אינני רוצה לחזור על דברים שנאמרו כבר, אך דבר אחד ברור לי והוא: הכנסת לאחר דיון בהאשמות מסוימות, במצב מסוים, החליטה להדכיב ועדה שתברר עניינים, שהכנסת לא יכולה לקבוע ולברר. היא סינתה ועדה שתחקור את הדברים האלה וההגיון אומר שלאחר שועדת החקירה בודקת את הענין היא מביאה את מסקנותיה לכנסת, והכנסת צריכה להחליט מה היא עושה במסקנות אלו. הממשלה היא צד בענין זה ועל-כן אין למסור את הדין-וחשבון לידיה.

על-כן אני מציע, שועדת החקירה תכין את הדין-וחשבון שלה בכתב, ותמסור אותו לכל חברי הכנסת יומיים שלושה לפני ישיבת המליאה, כדי שחברי הכנסת יוכלו לעבור על החומר ויהיו מוכנים לדיון.

ד. בר-רב-האי:

יש להפריד בין שני דברים: הגשת דין-וחשבון ודיון על הדין-וחשבון. אינני רוצה להסתמך על נוהג של פרלמנטים אחרים, מכיון שהנוהג הוא שונה בכל פרלמנט. אינני יודע גאיזה צורה וכיצד מובא הדין-וחשבון - אם יש דין-וחשבון אחיד או אם יש דעת רוב ומיעוט - אני מדבר על הענין באופן כללי, מבלי לדעת את החומר. לדעתי הפרקטיקה צריכה להיות כזאת: הועדה צריכה להגיש את הדו"ח שלה לכנסת - כיצד עושים זאת? הועדה מבששת את הדו"ח לנשיאות, הנשיאות דואגת להדפסתו - הדפסת כל החומר, אם דו"ח אחיד, או אם דו"ח עם דעת רוב ומיעוט - ומניחים את החומר על שולחן חברי הכנסת. לאחר זאת יכולה הממשלה ויכולים חברי הכנסת להציע דיון על הדו"ח הזה. אם יש הצעה כזו - היא תבוא בזמנה, אך המסקנה כיום היא, שאין לעת עתה שום כושר לדיון ואי-אפשר לתבוע דיון כל עוד לא הוגש הדו"ח.

ס. נחום:

מה פרוש ועדת חקירה פרלמנטרית? פרוש הדבר שזוהי ועדה שנבחרה על-ידי הכנסת והיא חייבת למסור דו"ח לכנסת, ובעיקר בשעה שהיו האשמות ברורות נגד משרד מסוים של הממשלה - ואין הנאשם יכול להיות דיין. על-כן אני תומך בהצעה לקיים ישיבה מיוחדת של מליאת הכנסת בשבוע הבא.

י. קליבנוב:

אני מציע לחבר הכנסת ארגוב לוותר על הנוסחה שלו.

ב. ארגוב:

לא אמרתי שאני מתנגד לקרוא לישיבת הכנסת. אני רק העליתי שאלה פרוצדורלית מסוימת.

י. קליבנוב:

לשאלה זו ניתנה תשובה - התשובה היחידה שיכולה להנתן.

אשר לעצם הכנסת הדין-וחשבון והדפסתו - ברור שעל הוועדה להכין דו"ח בכתב ולדאוג לכך שהוא יגיע לכל חברי הכנסת. אני מציע לוועדה לעשות זאת, כדי שחברי הכנסת יספיקו לקבל את החומר ולעבור עליו לפני שידפיסו אותו. ברור, שאפשר לחלק את החומר בתנאים מסוימים, שהוא לא יפורסם. אני מציע לחשב את חלוקת החומר כך, ששלושה ימים לאחר שהוא ימצא בידי חברי הכנסת, תקיימם ישיבה של מליאת הכנסת.

הי"ר י. הררי:

אני מקבל את הפרוצדורה של חבר הכנסת בר-רב-האי, שהדו"ח צריך להמסר לנשיאות, והנשיאות צריכה לדאוג להעתקתו וחלוקתו בין חברי הכנסת.

עתה, ישנה בעיה, שכנראה שכולם התעלמו ממנה. לדעתי, יכולים 20 חברי כנסת משתי סיעות, ועדת הכנסת/והממשלה לכנס את הכנסת, אך את תאריך כינוס הכנסת אין הם יכולים לקבוע - זהו תפקידה של הנשיאות. אנחנו דורשים קריאת מליאת הכנסת והנשיאות תעצמא חייבת לעשות זאת, אך אם ביום שני או יום שלישי, או בשבוע הבא או כעבור שבועיים - את זאת קובעת הנשיאות.

כולם יוצאים מתוך הנחה כאלו שאין כל ספק שהכנסת תרצה לדון בדו"ח. ייתכן שהדו"ח יינתן פה-אחד ויתקבל על דעת כל חברי הכנסת והממשלה ולא תתעורר כלל שאלה של דיון עליו; אינני רואה בדיוק מה תעשה הכנסת - יתכנסו 120 חברי כנסת מכל הארץ וכולם יגידו אמנם אינני מדאש שהיה הכרח בויכוח. יכול גם להיות שיהיו חלוקי דעות, ואם יהיו ומישהו ירצה דיון - ללא כל ספק יתקיים דיון, אך אין זה מחייב שכל דו"ח הסוגח על שולחן הכנסת מחייב ויכוח כללי בכנסת.

אני מציע שנחליט:

- א. שיש למסור את הדו"ח ראשית לנשיאות;
- ב. שהנשיאות צריכה להעביר אותו לחברי

הכנסת.

- ג. לאחר שהנשיאות תעביר את החומר לחברי הכנסת, מחליטה כבר עכשו ועדת הכנסת, שבאם הדו"ח לא יינתן פה אחד - תתכנס מליאת הכנסת. (ב. ארגוב גם אם יהיה פה אחד).

פ. אילנית:

עלי לציין שכבר סונתה פעם ועדה ציבורית, שהשתתפו בה חברי כנסת. היא מסרה דו"ח ודו"ח זה לא אושר עד היום, אם כי הוא הונח על שולחן הכנסת והובא לידיעת העתונות.

אני מקבלת את דעתו של חבר הכנסת בר-רב-האי שאת החומר יש למסור לנשיאות והיא צריכה להמציאו לחברי הכנסת.

אשר לישיבה - מעולם אין לדעת מה יכול עורך-דין להעלות ולגלות בשאלה, הנראית לנו לכולנו כשאלה פשוטה. חבר הכנסת הררי גילה דבר, ששום איש שלא למד משפטים לא היה סגלה - הוא גילה שאם כי אנו קבענו שאפשר לכנס את הכנסת בארבעה אופנים, אין זאת אומרת שכל ארבעת האופנים האלה מביאים לקביעת תאריך הישיבה. אני מערערת על גישה משפטית זו ואני אומרת, שאם הכנסת תחליט שכל אחד מהגורמים האלה רשאי לקרוא לישיבת כנסת, כוונת המחוקק היתה שכל אחד מהגורמים האלה קובע את תאריך הישיבה ועד עתה עוד לא היה ענין של ביניים וביבך בין הנשיאות ובין המוסדות האלה.

פ. אילנית: לא ייתכן כלל שאחד הגורמים האלה מחליט והנשיאות עושה כפי שהיא רוצה.

ה. ברגר: לגבי הפרוצדורה - חושבני שאת הדו"ח יש למסור לנשיאות. חושבני שאפסוד שהסדר הטוב קובע שהנשיאות תמציא את הדו"ח לאותו מסדר ממסלה שהואשם ואשר עליו דובר, ואחר-כך תמציא את הדו"ח יחד עם תשובת אותו המסדר לחברי הכנסת. אך מכיון שאומרים שכל מה שנעשה בכנסת אינו יכול לשמש תקדים - לא אתנגד אם יאמרו שלא ייעשה כך. יונח הדו"ח על שולחן חברי הכנסת ואם יהיה למסלא מקום שר הבטחון מה להודיע - הוא יעשה כן.

אך יש כאן ענין אחר לגמרי. חבר הכנסת קלינרוב אומר שיש להדפיס את החומר, אך מכיון שהמקצוע שלי הוא עתונאי, אני יודע שאי-אפשר להדפיס דבר שלא נכתב. העברדה היא שהדו"ח אינו קיים, ויש רצון מוחלט של כל חברי הועדה לסיים את הדבר הזה כלל האפשר יותר מהר, אך אם אומרים שהישיבה תתקיים ביום שני, פרוש הדבר שהדו"ח המודפס צריך להשלח לחברי הכנסת לכל המאוחר ביום ששי - וזה אינו מעשי. הועדה כולה רוצה לגמור את החקירה בהקדם מבלי לעבור על העניינים בחטיפה. החקירה נסתיימה, אך צריך לקרוא את כל הפרטיכלים, ולא כולם פוענחו עדיין. לכן, אין זה מעשי לקבוע גבול כזה להגשת הדין-וחשבון וכינוס ישיבת הכנסת.

חושבני שאין כל צורך לבקש את הועדה למהר; כל אחד מאתנו רוצה לגמור את הענין הזה בהקדם. בדור שהועדה תעשה הכל כדי להחיש את הדבר הזה, ואנחנו יכולים לקבל כאן החלטה אלטרנטיבית או אבנטואלית, שמרגע שהדו"ח הוגש לנשיאות, והנשיאות שולחת אותו לחברי הכנסת, מחליטים על תאריך הישיבה ולא להיפך.

ח. למדן: ועדת הכנסת נכנסה לתחום עבודה של ועדת יו"ר ועדת החקירה הפרלמנטרית החקירה. יכולה הכנסת להסיק מסקנה שועדת החקירה אינה בסדר, אבל מוקדם מדי שועדת הכנסת תתן הוראות לוועדה זו. הועדה פנתה בבקשה לקיים ישיבת כנסת לשם קבלת הדו"ח - אם הועדה תכשל, זה ענינה - אך היא לא תכשל, היא תגיש דו"ח. אינני רוצה לספר סודות מהועדה ואינני רוצה לדבר בשבחה או בגנותה, אך הכרתי הברורה היא שכל עוד אין תאריך לישיבת הכנסת, לא יהיה דו"ח. על-כן אני מבקשת שייקבע תאריך. (א. ציזלינג: הכנסת כבר חייבה את הועדה).

היו"ר י. הררי: נדפה לי שיש דברים שאפשר לסכמם בלי מחלוקת. כולם מסכימים שהדו"ח צריך להמסר לנשיאות ושהנשיאות צריכה להמציא אותו לחברי הכנסת ולממשלה, וכן שלאחר שהיה הדו"ח יש לקיים ישיבת כנסת. חלוקי הדעות מתחילים רק ביחס לתאריך, אם אנו קובעים תאריך או לא.

א. ציזלינג: אני מציע לקבל את ההצעה הבאה: על-פי בקשת ועדת החקירה מחליטה ועדת הכנסת על כינוסה של הכנסת בשבוע הבא לקבלת הדו"ח שלה.

ס. ארנוב: אני מציע להחליט שלאחר הגשת הדו"ח על ידי הנשיאות לחברי הכנסת, מבקשת ועדת הכנסת מאת הנשיאות לקבוע במשך שנים שלשה ימים סמוך את כינוסה של הכנסת.

י. בר-יהודה: לפי הצעה זו, יוצא שהנשיאות תוכל לעכב/ אצלה את הדו"ח.

היו"ר י. הררי:
הצעותיהם של חברי הכנסת ציזלינג וארגוב
דנות דוקא באותם העניינים שאין עליהם
חילוקי דעות. עלינו להחליט אם אנו קובעים תאריך לישיבה או לא.

ה צ ב ע ה

בעד הבעת דעה בענין התאריך - 10
נ ג ד - 7

הוחלט לחוות דעה בענין סוג הישיבה.

היו"ר י. הררי:
האם אפשר להתפשר על נוסחה של ישיבה בשבוע
הבא, מבלי לקבוע יום מסויים?

ד. בר-רב-האי:
וסה יקרה אם הדו"ח לא יחולק עד אז?

י. בר-יהודה:
אני מציע לקבל את ההחלטה הבאה:

על-פי בקשת ועדת החקירה הפרלמנטרית מחליטה
ועדת הכנסת על כינוסה של מליאת הכנסת בשבוע הבא. לפני זה יימסר הדין-וחשבון
על-ידי ועדת החקירה לנשיאות שתעביר אותו לחברי הכנסת ולממשלה.

מ. ארנוב:
ואם לא יימסר הדו"ח לנשיאות - האם גם אז
תקיים ישיבת הכנסת בשבוע הבא?

י. בר-יהודה:
אם אני אומר "לפני זה יימסר הדין-וחשבון" -
הרי זה תנאי שהדין-וחשבון צריך להמסר לפני כן.

ה ר ח ל ט

על-פי בקשת ועדת החקירה הפרלמנטרית
מחליטה ועדת הכנסת על כינוסה של
מליאת הכנסת בשבוע הבא. לפני זה
יימסר הדין-וחשבון על-ידי ועדת
החקירה לנשיאות שתעביר אותו לחברי
הכנסת ולממשלה.

היו"ר י. הררי:
חבר הכנסת ת. טובי מבקש להעמיד לסדר-היום
ענין דחוף.

ת. טובי:
אני מבקש את ועדת הכנסת שתבדוק את החלטת
הנשיאות שלא להעמיד על סדר-יומה של הכנסת
השאלת סוהר הבחירות וסדרי הבחירות לכנסת השניה. בשבוע שעבר פנינו
לנשיאות ובקשנו ממנה להעמיד ענין זה לדיון בישיבת הכנסת, מיוחדת, מכיון
שיש לנו חוסר רב בענין זה, והכנסת לא תוכל לעבור על עובדות של
כפיה ולחץ על בוחרים באזורי הממשל הצבאי. קבלנו תשובה שלילית. פנינו
ליו"ר ועדת הכנסת בענין זה והוא אומר לנו שיש היום ישיבת כנסת. אני
מבקש שועדת הכנסת תחליט על העמדת שאלה זו בסדר-יומה של מליאת הכנסת.

הי"ר י. הררי:

קבלתי מברק - שנשלח גם ליו"ר הכנסת -
מחבר הכנסת ת. טובי בו הוא מבקש לכנס
את הכנסת לשם דיון בענין זה. לאחר זאת קבלתי תשובה מיו"ר הכנסת
שהכנסת מתכנסת ביום שלישי. לכן, לא ראיתי כל צורך לכנס את ישיבת
ועדת הכנסת, כי לא היה לי בבור בדיוק לשם מה מכנסים את הכנסת.

י. שפרינצט:

דעת הנשיאות היא שאין צורך בשום ישיבות
כנסת. הוחלט שארבעה גורמים יכולים לכנס
את הכנסת בזמן ההפסקה - אך כל אחד מהם יכול לכנס את הכנסת לשם דיון
בענין מסוים ואך ורק באותו ענין. ישיבה זו היום, נקראה במיוחד לשם
דיון בחוק שוויון האשה, ועם קבלת החוק הזה, מסתיים תפקידה של ישיבה זו.

ת. טובי:

אינני מציע לכנס ישיבה מיוחדת, אך אם הכנסת
מסילא יושבת - אני מבקש להעלות את הצעתי
לסדר-היום.

הי"ר י. הררי:

ועדת הכנסת אינה יכולה להחליט על העמדת
ענינים לסדר-היום. היא יכולה להחליט על
כינוס או אי-כינוס הכנסת.

ת. טובי:

כאשר הנשיאות מסרבת להעמיד ענין דחוף לסדר
היום, יש לי זכות לערער על החלטה זו בפני
ועדת הכנסת.

א. ציזלינג:

חושבני שהיושב-ראש שלנו צדק בשבוע שעבר,
אך אינו צודק היום. אם הנשיאות מסרבת
להענות לבקשת חבר הכנסת ת. טובי, אין לנו ברירה אחרת אלא להחליט על
כינוס הכנסת במיוחד, ופרוש הדבר המשכת ישיבת הכנסת, על מנת שתוכל להחליט
על זה.

אני תומך בתביעה זו. אני יודע שבענין זה
לא ניתנה כל אפשרות לביקורת ציבורית לעניני הבחירות בשטח הערבי. אני
יושב בתוך ועדת הבחירות ובענין זה לא ניתן לוועדת פסנה, שהייתי יו"ר שלה
לגשת לבדוק את החומר. המצאנו חומר רשמי למשרד הפנים ולוועדת הבחירות,
ולא ניתן לנו לגשת לבדוק את זה. במשולש יש סילוף הבחירות על-ידי אי
הכנסת אנשים ועל-ידי אכנסת אנשים שאין להם זכות בחירה, על-ידי לחץ
שמשמשים בו במטעל הצבאי ובידינו חומר והוכחות לזה. ברגע זה, הצעד
הפורמלי הוא, להחליט על כינוס הכנסת.

הי"ר י. הררי:

עלינו להחליט אם אנו דורשים את כינוס הכנסת -
ולא חשוב אם זה הערב או סחר. ברור שאם אנו
מחליטים לכנס את הכנסת הרי זה אך ורק לשם דיון בענין שהעלה חבר הכנסת
טובי. ועל עצם הענין אני מוכן לשמוע דעות.

ש. כז:

חושבני שנחסוך זמן אם נחליט שחבר הכנסת
טובי רשאי להעלות את הצעתו לסדר-היום.
מוטב שנשב עוד מחצות השעה או שעה בחצות היום ונחליט אם הענין יועמד
לדיון או לא. על הענין אנו יכולים להחליט לאחר שהוא מוצע לסדר-
היום ואני מציע להתחשב בחוסרת הענין זה.

פ. אילנית:

ברצוני להזכיר לחברי הוועדה, שכאשר דובר על הפסקת ישיבות הכנסת, הסכימו כל החברים לכך בנוגע לעניינים הטובלים דיחוי. אך דבר הנוגע לבחירות אינו טובל דיחוי, כי הוא נוגע לבחירות לכנסת השניה ואין הכנסת השניה יכולה לדון בו. עלי להוסיף שנודע לי מפי אדם - לא מחבר הכנסת טובי - שבקר במשולש על מהלך ההכנות לבחירות שם, ואין ענין זה טובל דיחוי. לדעתי, חייבת הכנסת לדון בענין זה.

הינ'ר י. הררי:

אין כל ספק שכאשר היינו סבורים שמוטב בשביל היחסים הפרלמנטריים שנשנועיים האחרונים לפני הבחירות לא לקיים ישיבות כנסת - עמדה בפנינו המטרה הזו, שהכנסת לא תשב. עכשו באים ומעוררים את ענין המשולש - האם ענין הקרח אינו חושב? ומנין חוק האזרחות פחות חשוב? לדעתי לא היתה כל הצדקה למסלה לקרוא לכנסת בענין חוק שוויון האשה. או שעושים הסכם - ואז שומרים עליו - או שאין עושים אותו.

נשאלת השאלה אם אנו ניתן לעצמנו להגדר אחרי כל מיני עניינים שעלולים להתעורר - ועלולים להתעורר טאה ואחד עניינים - ואז נצטרך לשבת לא רק שלוש פעמים בשבוע, אלא יום יום, וחלק מחברי הכנסת יסתובב בחלקי הארץ השונים ויטפל בטוהר הבחירות, והחלק השני ישב בכנסת וידבר על טוהר הבחירות. אינני מזלזל בדברי חבר הכנסת טובי - לדעתי ענין זה הוא יותר חשוב מענין חוק שוויון הנשים, אך אני אומר שעלינו להחליט אם אנו נאמנים להחלטתנו או שאנו מסכיכים בעבודת הכנסת כרגיל.

מ. ארנוב:

הכנסת קבלה החלטה שהכנסת הראשונה תצביע ותחליט בענין חוק שוויון האשה (י. בר-יהודה: לא רק בענין זה) (הינ'ר י. הררי: אפשר היה לעשות זאת ב-6 לאוגוסט).

אם בא מישהו ודורש דיון על טוהר הבחירות, אין זאת אומרת שאדם זה סמונה אזלי על טוהר הבחירות. האם דרושה לנו עוד הפעם הצגה של השמעת האחד את השני? ואני לדבריו של חבר הכנסת טובי לא אאמין כשם שהוא אינו מאמין לדברי. (א. ציזלינג: ענין עכ"ל בכל זאת התברר בכנסת). שום דבר לא התברר בכנסת, מלכד נאומים ומגובייהם.

הכנסת בחרה ועדת בחירות וחוק בחירות, וועדה זו, בת 30 איש, אחראית וממונה על הדבר הזה. היא, ו-30 חבריה אחראים ולא אתה ולא אני. לשם כך יש בתי-דין וועדות ואין זה עיסקנו לדון בעניינים אלה. קיימת ועדת בחירות, קיים משרד פנים וקיימת ועדת פנים ואליהם אפשר לפנות בכל העניינים האלה, ולא לכנסת. אני מציע לא להגדר אחרי כל ההצעות האלו.

ע. מיטון:

לאחר שהוחלט שהכנסת מפסיקה את עבודתה, ולאחר שאפשר לכנס אותה בכל פעם ועושים זאת בגלל כל מיני דברים יוצאים מן הכלל - אני מציעה לבטל את ההחלטה הקודמת על הפסקת ישיבות הכנסת, ולהחליט שהכנסת ממשיכה לשבת כרגיל.

א. סזר:

כל אחד מאתנו מעונין שהבחירות תתנהלנה בסדרן ותהיינה טהורות, אך כל אחד מאתנו אינו יכול ואינו צריך לבוא בהצעות כאלה מדי פעם בפעם - כי אחרת הכנסת תצטרך לשבת יום יום וגם אזלא תסיים את עבודתה.

א. ציזלינג:

פה הזכירו שהדברים שייכים ליו"ר ועדת הבחירות ולועדת הבחירות. יו"ר ועדת הבחירות הודיע שהוא אינו מבין להתערב בענין טוהר הבחירות; הדברים הם בידי משרד הפנים ובידי הסידורים במקום. משרד הפנים כפוף רק לכנסת ולי יש לערער על התנהגות משרד הפנים.

ד. בר-רב-האי:

ענין קביעת זכות הבחירה, גם לפי חוק הבחירות, אינו שייך לוועדת הבחירות.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת ת. טובי - 5
נגד - 10

ה ר ח ל ט

לבלי קבל את הצעת חבר הכנסת ת. טובי לכינוס הכנסת כדי לדון בעניני בחירות בשטח הממשל הצבאי.

אני רשאי לפנות ישר לכנסת בענין זה.

ת. טובי:

הישיבה ננעלה בשעה 20.30